

Előfizetési ár:

Egész évre . . . 5 frt — kr
Félévre 2 „ 50 „
Negyedévre . . . 1 „ 25 „

Közsegeknek, körjegyzőknek és néptanítóknak:

Egész évre 4 frt, félévre 2 frt.

Egyes szám 10 kr.

Kapható a kiadóhivatalban, Valentin K. fia, Weidinger N., Réz bányay J., Böhm Manó, Engel Lajos kereskedésében és a fődohánytözsdeben.

PÉCS

POLITIKAI VEGYESTARTALMU HETILAP.

Hirdetéseket

elfogad a kiadóhivatal (Ó-Posta-utca) Lye.-nyomda, hol mindenkor a legutányosabb árak szabhatnak. Minden beiktatott hirdetés után 30 kr. bélyegdíj fizetendő.

Nyílt-térben egy sor 10 kr.

Kéziratok

a szerkesztőségbe, (Ó-posta-utca Lye.-nyomda) küldendők.

Megjelenik minden szombaton.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Ó-Posta-utca, Lyceumi nyomda.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Képviselő és kerület.

A régi és új Magyarország alkotmányos életében nem a legkisebb különbség az, hogy amabban a követek utasítással küldettek föl az országgyűlésre, emebben pedig a képviselők megválasztásuk után úgy beszélnek és szavaznak, régi pártot bontanak, vagy újat alakítanak, amint nekik tetszik. A képviselőt nem köti semmi, legfőlegb programjában adott szava és becsület-érzése.

Hogy ily viszonyok között a választó-kerületek kényre-kegyre ki vannak szolgáltatva a képviselőknek, nem is kell bizonyítgatni, valamint azt sem, hogy e viszony a kerületeknek nem igen lehet inyökre, mert ez idő szerint a kerületeknek nincs más garantiájuk, mint a bizalom.

Es még hagyján, ha a képviselő programbeszédében jelezte álláspontját, kifejté, hogy ez és ezen kérdésben hogy fog szavazni, és a programban ígértet meg is tartja; de tegyük föl, hogy valami új és fontos alkotmányjogi, vagy adóügyi kérdés merül föl törvényjavaslat alakjában; hol a biztosíték arra, hogy a képviselő a kerület óhajta szerint fog szavazni?

A tisztességes politikai moral úgy kívánna, sőt mondhatjuk: megkívánja, hogy a képviselő minden ilyen alkalommal választó kerületéhez forduljon, választóit a kérdéses törvényjavaslat lényegéről, jelentőségéről, következményeiről tájékoztassa és ez esetben a képviselő

és kerület fölfogása minden valószínűség szerint egyezni fog.

Az utóbbi időkben — sajnos — az ily érintkezés képviselő és kerülete között a legritkább, aminek csak a leghátrányosabb következménye van és lehet a jövőben, mint azt a véderőjavaslatnál is láttuk, melynek egy pár intézkedése elsőrangú alkotmányjogi és társadalmi kérdést érintvén, lehet mondani: a nemzettest minden egyes tagjára kihatván — és a kerületek látván, hogy képviselőik nem úgy szavaztak, vagy tartván attól, hogy nem úgy fognak szavazni, amint ők akarják, egyre-másra népryűléseket tartva, ráírának képviselőjükre, hogy mily állást foglaljanak el a javaslatl szemben.

Hogy az ily eljárás nagyon közel jár az utasításhoz, az tagadhatatlan.

Ugy de a képviselőt az ily utasításfélék nem kötik és már akad is képviselő, ki ezt kijelenté és bizonyára a 450 képviselő közül nem akad egy sem, aki csak azért, mert választó-kerülete ugy óhajtaná, meggyőződése ellenére szavazna, vagy beszélne.

Azon konfliktusok mellett, melyek legutóbb a véderő-javaslat folytán egyes kerületek és képviselőik között keletkeztek, nem a legutolsó Eötvös Károly nagykörsi képviselő esete, mely már valamivel előbb történt ugyan, de csak mostanában jutott köz tudomásra és megérdemli, hogy vele foglalkozzunk.

A regale-megváltás tárgyalásakor

történt, hogy Nagy-Kőrös város polgármestere a város közönsége nevében fölkerítte képviselőjüket, Eötvös Károlyt, hogy a parlamentben szálljon síkra a városoknak és különösen Nagy-Kőrös városának a regale-megváltás által fenyegetett jelentős érdekei mellett. E fölkerítésnek azonban — miért, miért nem — Eötvös nemcsak hogy eleget nem tett, de a kérelemre még csak választ sem küldött, mi az egész városban nagy visszataszást keltett, sőt azt a városi hatóság oly érzékenyen vette, hogy a dolog a városi közgyűlésben felemeltetett s a közgyűlés „fájdalmas érzettel” vette tudomásul a város országgyűlési képviselőjének váratlan passivitását, nagyarán: udvariatságát.

A választó kerületeknek, városi, vagy megyei törvényhatóságoknak kétségtelen joguk van bizonyos ügyekben képviselőikhez fordulni s a képviselőknek joguk van e kérelmet meghallgatni, vagy, ha akarják: mellőzni. De hogy e jog és akarat nem lehet korlátlan, és nem gyakorolható a képviselő szeszélye szerint, az kétségtelen, az a „képviselő” szó jelentéséből kitetszik. Ha formulázni lehetne e függő kérdést, azt mondhatnók: a képviselőnek meg kell tartania adott programját, alaptörvény hátrányos megváltoztatásához nem járulhat és választó kerülete többségének kívánatait, az azok programjával, a hazai törvényekkel és az eszélyességgel nem ellenkeznek, irányadóul tartozik tekinteni annyival is inkább, mert — ellenkező esetben — több

A „PÉCS” TÁRCÁJA.

Jeremiás.

Romban az a város, mely az Isten látta
S a szent frigy szerényét ölebe rejtette,
Hiába született halhatatlan ágra,
Fekete pusztulás sivit el felette.
Füstölő vész-árnyak zúgnak rajta végig,
A lángugarak felesapodnak az égig,
A harzi riadó fölkelti a poklot,
S a mint a nagy templom dőbörgve beam lott,
Feltámadt a sátn nagy Jehova ellen,
Ott ragyog győzelme a sötét fellegben.
Mely az Isten-háza utolsó hörgése.
Pogány csatamének tombolnak most rajta
S a választott népek bosszút álló karja
Békóban, Jehova, Jehova hol késsel? . . .
Megesőren a bilincs, sőhajt a honfű,
Átkot követel a megsértett honfi bá.
Egész a bilincs megfáradt szivét.
Jaj annak, jaj, ki nagy Jehova ellen vét,
De ezerszeres jaj, ki az ellenségétől
Kér kegyelmet s nem fél a villamos Égtől!
Mely a bilincseket vert nép az idegenbe,
Ártatlan cseszemők vissza gögicséinek
És a porig sujtott anyák enyelve
Sugdosnak, dődinak a ruh kiskéknok
Nézi, nézi a férj, szemébe köny szökken,
Karján dagadózn érzi a szent bosszút:
„Mért nem vagyok magam. Mért nem vagyunk többen
Hogy már véget érne ez a zarandok út?
Ha egyedül lennék, bár hazám sine még
S ha mind egyrőt volnánk, megvillanna ka-dunk.”
„ . . . Testvérek, győzzünk majd, szét fut az ellenség,
Ha egymást segítve híven összetartunk.

Nem e rablánc hangja temeti el honnuk.
— Nem e pogány csorda típört össze minket, —
Még a hirtőnben is érte imádkozunk!
— S rájuk vetjük még a gyalázat inget.
Kitartás, türelem, az Úr velünk marad.
Hogy összemorzsoljuk a maroknyi hadat.
Hőfőhér szakállú aggastán szavai.
Békoja szoritja a nem magára gond ol,
Népet vigasztalja, jól esik hallani
A kétségbeesben bátorító igét:
A csüggedező is megkönyömből lép.
De-ü mosolyog le a sötét homlokáról.
S az öreg folytatja: „Csak nagy Jehováról
Emlékezzetek meg, ki megvédí tépét,
A ki gondoskodik fiai sorsáról
S nem hagyja Izraelt szőlősem el — végkép.”
Reménygá gyül ki a könyes szemekben.
Nezi a vad zsarnok, nezi és megszeppen.
„Talán lazadásra szit az? Hah! Rabszolga,
Ha ebnek szlletett, jobban jártál volna.
Karbója azt a vént, ott dongion kedvére . . .
Egyszerre eltűnik az arcáról bős vére,
Sápadt felhő tolong szörnyű homlokára.
Hátha hőhórommal nem futna ki ara,
Hátha gyilkos csezel földülnának érte,
Hátha belefulnák a kiömöl verbe? . . .
„Szabadlábba azt a magok folyót ottan!”
És a másik preben a zsarnokhoz toppan
Isten róftája, mondana valamit,
S nem tudja felnyitni vonaról ajkait
Visszaforból, aztán hosszn áldást rebez,
Megdöbben láttára a hódító sereg.
„Én hat szabad vagyok? Meliket kedvemre
Nyulokba, vagy hazra, senkime tartoztat!
Jeruzsálem vőtye ha benépesülne
Imámra fakkal? . . . De így, így írtózat,
Bálványképek varnak, hittagadók lesznek
Hogy szettepéjk szivem, összezuzzák lelkem.

Sok ez, nagyon sok ily elcsigázott testnek,
Oh, ha meg lehetne néhányat mentenem!¹⁴
Üszkös falak között védő fedél nélkül
És zben és viharban egymagában állni,
Ezer halál kínja nem képes úgy fájni,
Mint ez egy érzés, mely a sujtott szíven ül,
De rabláncal nehez szolgaságban nyögni
Mig hazád képere a rombolás véve,
Oh ez már mindennél több, ez már nem földi,
Ez a kárhöztaúál örök szenvedése!
Mely a láncra vert nép, mely a kárhözta.
Mögötte a zsarnok! Mozgasba hozta,
A ki tányolgya hurcolta az igát,
Pattogott a kőbőcs, elborult a világ
A haldokló előtt és egy másik nyílt meg:
A serelet hona, jutalma a hitnek! . . .
A megszabadított a romok közt jár már
A bánat angyla néma holdvilágnál,
Meg-megdökolgatja a köveket sorba
És letérdel. mintha szentélyben volna
„Menyődés, hol vagy? Mért nem övöltesz máma?
Jól esnek szivemnek egy kis harci lármá,
Aztán zúznád őnze, a mi épen van még.
Rajta, rajta, én már annyira meghalnék.”
Az utolsó átkot befőtte az átom,
Azt várta: elszunnyad a uideg romágyon
S nem ébred fel többé pokoli valóra . . .
Mikor a nap kisírt szemekel közelgett,
— Lábaiat holtan egy letarolt róna,
Hogy ne lassa, sötét felhőkőpönyegot
Vont fényes arcára!

A menekült honfi

Feltekintett! Az a pusztulás előtte,
Reszkető kezevel két szemét befőtte,
Hogy ne lassa ez a temető zokogni.
Jösléke, mely bátran a jövőbe nézett,
Most szárnyszergetten kereset egy képet,
Melyből reménygalyak mosolygának elő:

mint valószínű, hogy jövő megválasztására előre is keresztet vehet.

A kerületeknek országzszergete megindult föllépése a véderőjavaslat és képviselők ellen míg egyrészt örvendetes jele annak, hogy az ország polgárai éberan virrasztanak alkotmányos jogaik fölött, másrészt mélyen elszomorító, hogy ily föllépésre szükség van. Mennyire sülyedhetett ez országban a politikai morál, midőn a kerületeknek kell figyelmeztetni a képviselőket, hogy nem jól teljesítik tisztóket.

Maggyőződésünk, hogy mindezek nem történhetnek meg, ha a választó kerület és képviselő között gyakoribb volna az érintkezés és éppen azért, mert az már ma-napság kiment a divatból és mert a megválasztás után a kerületnek semmiféle intéző befolyása nincs és a parlamentarizmus kormányzás jól felgott szelleme és érdeke szerint nem is lehet a képviselőkre, — a választó kerületek előtt nincs más út, mint vagy olyan embert tenni képviselővé, kibent teljesen megbiznak, hogy szavazatát sem magán, sem pártérdek nem befolyásolhatja, kinek tényeiben tehát megnyugodhatnak; vagy pedig a bizalmukkal visszaélő képviselőt elejteni.

Amely kerület eltűri, hogy képviselője az ő hírok, tudtak és hozzászólásuk ellenére pártot változtasson, vagy nagyfotosságu új kérdésekben a kerület megkérdése nélkül, sőt épen annak óhajta ellenére szavazzon, annak választói nem önértetes polgárok, hanem nyírni való juhok, melyekre nézve egészen közömbös, hogy ki a pásztoruk. A fő, hogy pásztor legyen és hogy gyapjak lenyirassék.

Le is nyíratik. Feiler Mihály.

A legényegyletek alapítójáról.

(A pécsi kath. legényegylet f. hó 10-én tartott évi közgyűlésén felolvasva dr. Kézdiványai József.)

„A legényegylet nem emberek műve, hanem az Istené“ ki e munkában eszközült Kolping Adólfót választá. Kolping életének s a kath. legényegylet fejlődésének leírása tehát egy-egy lap a Gondviselés történetéből.

Oly rövid időn mennyi ezen ember gyűlt össze és csatlakozik még folyton e zászlóhoz! A ki csak egy küssé is ért hozzá, a számokból kiolvassa, hogy itt oly tényezőről van szó, a melylyel szükség esetén egy világrészt meg lehetne fékezni. Kimondhatjuk bátran: nem százzakkal, de ezekkel, mit mondok? ezekkel? százezrekkel kell most már számot vetnünk és az értesítések között, melyek a központba érkeznek, nem egy üvegéből és néhány városból, de Afrikából és az újvilág legszélsőbb pontjairól is érkeznek jelentések. Magában Amerikában is az egyletek száma folyton gyarapszik és terjed. Egyiptusban már 1856-ban alakult a Hoffmann-féle cég bontásában kath. legényegylet. El van terjedve Dániában, Belgiumban, Angliában, az Egyházállamban, Svédországban, Hollandiában és a Yankek hazájában Amerikában. Magában a kis Szájaban csak 27 egylet van és közöttük némely egyletnél ezreke megy a látogatók száma. Valóban elmondhatjuk, hogy ma már az iparos elmehet bátran Amerikába, nyitva áll előtte az ohioi legényegyleti ajtó és Habne esperes úr, a legényegylet ottani elnöke, Amerikában tárt karokkal várja a Pécsről ajánlott ifjút. És mindez nem is kerül sokba, csak egy sürgöny az elnöki hivatal részéről és az ifju két heti díjt kap az egylettel, a mint kiteszi lábát Amerika földre és azt élvezti esetleg a míg csak munkához nem jut.

De nem ez a legfőbb jó, a melyet az iparos ifju élvez az egyletben, hanem amaz összetartás, a mely az egymenzetbelleket egymással összerűzi és azt eszközi, hogy az iparos ifjak mint egy hadtest, együtt mozdulnak és együtt gondolkoznak és együtt élnék-halnak. Jaj annak, a ki ez ellen tesz, mert azt megsemmisíti e hatalmas hadtest.

Ez az, a miért annyira lelkesülnek és ez az oka, hogy ugyanegy városban, ha már nem férnek el egy házban, ugyanott két egyletet is alkotnak. — Így magában Bécsben a főegyleten kívül (VI kerület, Gumpensdorffstrasse 39. sz.) a melynek vagyona maga több mint 200,000 frt, még van 3 más egylet; egy a Liptóváros (saját helyiség) Vereinsgassában, a mely ettől nevezetett el; a harmadik Fünfhaus saját helyiség Tellgassában. Magában Ausztriában, nem számítva a tulajdonképen vett osztrák örökös tartományokat, csak a pár egyházmegyében 85 egylet van; a porosz királyságban, épen a hol a protestantizmus legerősebb és a hol mindent üldöznek a mi katholikus, 314 egylet van; magában a kölni egyházmegyében van 49—50 egylet, a müncheni püspöki megyében 48 egylet volt már a 10-es években; 51 volt már évek előtt a paderborniban, de legtöbb van mégis a boroszli egyházmegyében (Breslau), a hol a 85-iki kimutatás szerint, tehát 1851-től 18 5-ig terjedő időközben 86 egylet alakult, (háromszor annyit, mint nálunk egész Magyarországon) hasonlóképpen a szász királyságban, a

hesseni és bádeni nagyhercegségekben, Würtembergben; csupán a bajor királyságban van 147, összesen 423 egylet.

Nálunk Magyarországon legtöbb van az esztergomi főmegyében, száma csak 6. utána a pécsi megyében (Pécs, Dunaföldvár, Szigetvár, Paks és a tisztelebéli németbolyi valamint a jövendőbeli mohácsi, szegedári, tolnai, szekesúti, siklósi és báttaszéki) utána a győri 4, a kalocsai a minap njra feléledt bajajral együtt 3, egri 3, szathmári 2, nyitrai, zágrábi, váci, veszprémi, székesfehérvári, erdélyi, kassai és nagyvárdi püspökségek egy-egy legényegylettel a székvárosban. Összesen a múlt. magyar miniszteriumnál bejelentve eddig 30.

Ezek között vannak egyletek, a melyeknek rendes tagjai meghaladják az ezret, sőt ha érdekelteket vesszük, a kik az egyletek rendes látogatóival szoros kapcsolatban állanak, a 2—3 ezret; vannak városok, a melyek patriarchális szerkezetűeknél fogva, a melyet még a régi jó idők fenntartottak, teljesen a legényegyletek által, annak szellemétől és az ott tralkodó elemtől befolyásoltatnak, mint Köln, Breslau, Regensburg, — és a melyek sokat becsüldnek arról, hogy mit köszönnek a kath. szellem felélesztésének az iparos. munkás körben!

És ez mind egy férfinak műve, a kinek még életében jutott osztályrészl: láthatni a munka diadalát, — miként változik át serénynyé és józanabbá a fiatalos, miként alapít értelmes katolikus életet családi körben, és mint kezd az iparos osztály lassan-lassan a becsületes munka árán vagyonosodni!

Mennyi államtérfini tapintat és bölcs előre látás nem rejlik a nagy férfiun egyszerű terveiben! Mennyi reformatori talentum nem tűnik elő az egyszerű igazságban, hogy az iparos osztálynak alkalmat kell adni, hogy Isten házába járasson, a hol Istenével társaloghasson! és iskolát kell neki nyitni, a hol ismereteit bővítsé és a haladó kultúrával együtt haladhasson. de azonkívül rokonérzelműekkel a napi teendőkről eszmecserét folytathasson — és az esti szünet alatt pihenőt tartson s egyszerűsámban kellemes szórakozásra találjon. A mi a mágnásnak a kasszinó, az üzletembernek a börze és a gyermekeknek az iskola, a tulósának a könyvtár, — az mind egyesítve van az iparifjura nézve az egyletben! mert neki nincs köre, csak ez! nincs iskolája, könyvtára, börzéje, kasszinója, — csak ez! S még ezt is elakarnák talán a szegénytől venni!

Nem csoda, ha oly bámulszatlan csüngtek a jó lelken, a ki az iparosostálynak ez égető szükségleteit egyetlen eszközzel pótolta, és azóta is, hogy meghalt, a legényegyletekben százezernyi ajk végtelen szeretettel és hálaival említi nevét és alig megy el egyleti legény, vagy mester a kölni minorita-templom sirja előtt, a hol teteme nyugszik, a nélkül, hogy az iparos osztály atyjára ne gondolna és érette nem imádkoznék; sőt nem egy idegen vándorlegény, ha Kölnbe jó, — siet

Fagyos arccal bánta a pusztá temető!
Mikor elzokogta utolsó könyvét is,
Karára tamasztá bútol nehéz fejét:
Egy mindenét vesztett kárhozott tesz ekkép:
„Itt állok, mint Noé, egy világ romjain,
Betöltik a földet panaszó jajjain,
A béke galambja elrebbent örökre,
A csend olajaja — lehullott a földre —
Elleséges porban, összecsonkítottan,
Látom, látom ott fenn a dicsőült lelkek
Ezer szépségében a kegyesztő Urat;
Körülfötté vidám angyalsereg mulat
Végelen örömben mosolyognak, nevetnek,
Óda szállok, óda, és mégis fáig; talán
Mert csak elborulnak a menny tündér dalán,
S e szent romok után zokognak szüntelen,
Höl hasámért éltem, hazámért szenvedtem.
Ti, kik fagyos arccal haladtok el itten,
Ti, kik nem tudjátok: mi a honfi bánat,
Jertek, nézzétek meg e lasadó szivben
S áldozatok újra Izráel Urának.
Jertek, jertek hozzám, ti eleven holtak,
Ti, kik eladátok drága örökségetek,
Ti, kik a bün undok fertőjében éltek,
Míg lakója lesz e roskatag sirboltanak.
Ha eljő az idő, ah, már nincsen messze,
Hogy némán bánul az esti szürkületbe,
Akkor késő lesz már, a mérték beteliki,
És az Úr itélve száll le trónusából,
Új Sz domá véres borzadalmá lesz itt,
Jertek imádkozni, oh immar nincs távol.

„Szegény háborodott, fiait siratja,
Nem csoda, ha ilyen banatosan zokog.
Majd ha lehanyatlak kinos este napja,
Melleje temetjék azt a síró kobozt,
No legyen, ki njra örülten ajvozza,
No legyen, ki átkot esalhosan belőle,

Ki az elmúlt idők álmát visszahozza —
Szépen megférnek egy közös temetőbe!“
Ez volt a keseres nyomor visszhangja.
Ez volt a honfű kacsajos refrénje,
Igy si az éjszaka setét denveréjára,
A földet megrázó, elhaló viharba!

Letette a lantot, könnyűt letörölte
S elment halálkölve idegen világba,
Szászor vissza fordult, meg-megbotlott lába,
Végre lehanyatlott az uttaljan földre.
A mint összetette két kezét imára,
Úgy szállott fel „oda“ az angyalok kőzé,
Hűlt porait senki, senki sem öntözé
Könyharmattal! Ó volt a legnagyobb árva.

A kacaj megfagyott a nevetők torkán,
A síró hang átka fülökbe zúg folyton.
Olyan rettetes ez a zajró orkán,
Olyan sötét az a bus árny az eglon!

Faludy Kornél.

Gyöngéd rokonok.

Az elfelejtett Benedixnek van egy szintén elfelejtett vigjátéka a „Gyöngéd rokonok“, melyben azt bizonyítja, hogy ezen két fogalom teljesen kizárja egymást. Gyöngéd és rokon? Rokon és gyöngéd? erre az a felelet, hogy, ha gyöngéd: nem rokon, s ha rokon: nem gyöngéd. Szerencsés halandó, ki csekély számu, még szerencsésebb, ki semmiféle rokonsággal nem bír! Nézzén ki-ki körül a maga családjában, s mindenkéi azon végeredményre fog jutni, hogy a nagy rokonság lehet nagy megtiszteltetés is, de min-

denesetre teher; minél több rokonod van, annál több tapasztalatokat szerzhettél magadnak az emberek gyarlóságairól. Mert idegenekkel szemben mindig azon iparkodunk, hogy saját énkünk legjobb oldalunkról mutassuk be; így saját rokonnal szemben miért erőltetnők meg magunkat, miért akarjunk szeretetreméltóbbak lenni, mint a minők vagyunk? Ellenkezőleg: még a velünk született jó tulajdonságainkat sem használjuk, hanem inkább elteszszük m á s, k e d e v e z ő b b alkalmakra. A rokoni kötelekekről csak akkor emlékeznek meg, ha valami tapintatlanságot követtek el veled szemben. Például: rokonod vendégeket hívott, de te nem vagy a meghívottak között s ő azzal mentegeti magát, noha te nem hányatd szemére, hogy rokonok között nem kell ilyet rosz néven venni. Vagy pedig, már régen biztatott: látogatnál meg; te ugyan nem igen szivesen mégy el hozzá, de végre is rokoni kötelességnek tartod és tudatod vele látogatásod napját; költségeskedtél miatta, bérkocsiban mentél és talán egy új pár keztűt is vettél magadnak, mire lakásába érsz, cseléde azzal fogad, hogy gazdája nincsen hon, a te tudosításod után meghívást kapott valahová oszonnára, s a g y ö n g é d rokon egy percig sem habozott, hanem elfogadta, te pedig fiukkerozhatsz vissza, új keztűddel kezeden, oda, a honnét jöttél; az utólagos mentegetés abban áll, hogy rokonok között stb. mint feljebb.

Ha két rokon családban csemeték vannak,

Majd e sirhoz, mielőtt fárdatlalt kipihenné. A kőlni minorita-templom Kolping halála óta az egész nagy iparos világra nézve rendkívüli jelentőséget nyert, — az egyleteknek különösen kedves és drága szentélyévé avattattott.

Kolping valódiában gazdag tehetségekkel felruházott szellem volt, telve az emher magasabb, mondhatnám legmagasabb javai után való buzgó törekvésekkel, rendkívül mélyen érző szív, kit a Teremtő legerősebb tulajdonokkal áldott meg. Vérmérséklete az epés és vérmes vegyüléke volt, mond Vosen, mely azoknak szokott tulajdona lenni, a kit a nagy eszmék megvalósítására vannak hivatva Istentől. Ügye iránt lelkesedve, fáradhatlan buzgalommal munkálkodott annak érdekében, sőt még életének alkonyán is, midőn mások pihe-ni vágytak, ő még mindig újat alkotni kívánt. Lángos szügrzik ki iratából, lángész minden beszédéből. De lángesze nem ragadta el őt, mint sok más magasröptű embert. Mély, vallásos kedélye melyet már otthon kitűnő anyja ápolt, a kézmivesség kemény iskolája tovább fejlesztett s a papi hivatalt tökéletesített és megdicsőített, kölcsönözött neki hitet, alázatosságot és odaadást. Vallásosságának talajából fakadt a gondviselésbe vetett bizodalma, mely őt egész életén keresztül kísérte; és miként Sailer püspök mondotta egyik barátjáról, az ő arcára is a szépség vonásait az áldozatra mindig kést isteni és felebaráti szeretet rajzolták. Istentől, Istennel és Istenbe vetett bizalommal! Ez vala vezérével egész életén át, ez hatotta át egész működését.

Külsje szép nem volt, — a himlő, mely midőn egy beteg társát ápolta, reá is átragadt, elgüjtötte, — de mindenki előtt kedves volt. Legjobban szerették az apró gyermekéket a kik az utcán utána futkostak és Kolping bácsinak hívták, és a legények, a kik ráongásig ragaszkodtak hozzá; de szívesen látott vendég volt egyes családoknál is, a hova mindig hívták, de ritkán ment. Ismerőseivel szemben barátságos, idegenek iránt első látszatra, nem ritkán fanyar, szótlán és megközelíthetlen volt. De a ki már ismerte, nem ítélte meg egyenély különöségein, melyek oly embernél szoktak előfordulni, kinek sok a gonja.

A mily szívélyes és megnyerő volt rendszeren az ő bánásmódja a legények iránt, ép oly szigorú tanúsított a hibákkal szemben Reszketek, sőt nem ritkán térdre hullottak előtte a bűnösök, kiket különben jószágot sugárzó szelid szeme mintha csak keresztül szegzett volna villámaival.

Termete közép nagyságú volt; arcának színe kissé sárgás; haja barna, élete vége felé meglehetősen ritka. Sem kövér nem volt, sem sovány.

Meghalt! De nem! Lelke él közöttünk és újból ihleti az egylet vezetőit! Vajha ez egylet soha se legyen hitelen ama számításokhoz és az elvekhez, a melyeket Kolping neki szent örökségül hátrahagyott! Vajha soha se érje el az a baj, a mely ily alkotásokat idővel megszokott támadni, — az elposványosodás, az agkorl! Ha

korunk anyagelvisége ellen diadalmas harcot akar vinni, szükségé van összes erőre s mindama fegyverekre, a miket Kolping kezébe adott. És Kolping szelleme ihlette e háznak minden elnökeit és Kolping ne csak atyja legyen az egyleteknek, hanem közbenjárója is az égben és onnan is áldást osszon ránk és az isteni munkára: „a tisztos iparra! Isten áldja meg őt és áldjon bennünket! Éljen a tisztos iparos osztály! Éljen.

Királyi szavak.

Ő Felsége s király hétfő óta felséges nevével: a királynővel és Mária-Valeria főgnővel Budán időzve, szerdán kihallgatásn fogadta a magyar országgyűlés két házának és a fővárosnak küldöttségét.

A főrendiház nevében Szlávay József alelnök fejezte ki a nemzet részvétét, kinek szavaira ő Felsége ezen választ adta:

Legbensőbb köszönettel fogadom a főrendiháznak őszinte részvétérzelmét, melyeket ön ímént kifejezett. Fájdalommal telt szívem csakis a Mindenhatóba vetett bizalomban, imádozt hitvesem, a királyné részéről tapasztalt erős támasz szerepét szíves és valóban meghatározó részvéte által találhat vigaszt és újabb erőt fejedelmi kötelemim teljesítésére. Remélem és elvárom, hogy e feladatomat Magyarországom főrendei hagományos hűséggel ezentul is könnyíteni és szándékaim valóztatását a monarchia érdekében jövőre is támogatni fogják. Péchy Tamás képviselőházi elnök részvét-szavaira:

„Mélyen meghatva még azon súlyos csapástól, mely atyai szívemet és a monarchiát érte, őszintén köszönöm a képviselőház szíves részvéte nek tolmácsolását. Isten segítségével nem fogok lankadni kötelemim teljesítésében és elvárom, hogy kedvelt Magyarországom képviselőháza is e válságos időben a helyzet követelményeinek megfelelő bölcs és higgadt fel-fogással támogatni fogja szándékaimat és kormányomat, mely teljes bizalomban birtja, mindnyájunk közös érdekében a haza s a monarchia javára.”

Ráth Károly főpolgármesternek pedig következőkben válaszolt a király:

„Őszinte köszönettel fogadom a főváros hatósága meleg részvéte nek Önök által tolmácsolott nyilatkoztatást és remélem, hogy e gyászos hetekben, melyeket ön és a királyné itt tölteni szándékoznak fájdalomunk enyhítésére, a főváros magatartása által tanúsítani fogja mindenkor hű ragaszkodását.”

E királyi szavakból kitűnik, hogy ő Felsége bizalmát Tisza Kálmán teljes mértékben bírja s hogy a király nem jó szemmel nézi az utcai tüntetéseket, melyek a multban és jelenleg is

Budapesten folynak. Az utcai tüntetések ezen eltelésében ő Fölséggel minden tisztességes magyar polgár egyetért.

Gyász a trónörökösért.

Baranyavármegye közönségét kétfőn d. e. rendkívüli közgyűlésre hívta össze Kármán főispán, hogy Rudolf trónörökös gyászos elhunytja fölött a megye részvéte kifejeztessék. A közgyűlést megnyitván e főispán, a következő beszédet tartotta:

Tisztelt megyei közgyűlés!

Rövid napok előtt, de hosszú szenvedés után gyászravatal körül sereglettünk, rajta a mulandóság jelvényei, közöttük fényes fejedelmi korona: ki sirba szállt, Szt. István fényes koronájának örököse volt.

Ha elvesztjük, ki legdrágább nekünk, kihez egy élet, s egy egész jövő reménye csatol, midőn elkundul az utolsó harang szava, s elnőmul a hant tempa moraja, a frissen felhánt föld föl-szivja könyeinket, a vérző seb lassan, de mindinkább hegedni fog; de e sir kicsiny, hogy milliók könnyei árját fogadja be, a seb vérezi fog, mert milliók jövője s törött reménye nyitva tartja.

Mint tenger sima tükörn a hajót, vezeté népei sorsát egy erős kar, biztos tekintettel a jövő felé, mert ha majdan alkonyodik, e szemek világa homályosodni, e kar gyengülni fog, mellett áll, ki örökre vegye elmejének lángjait, szive gyöngyeit s karjainak erejét.

De hirtelen vihar jó, a hajó törést szenved, elevszűt azt, ki hivatva volt jövőjét kormányozni, s a zátonyon népek millióinak javeszké-lése fölhangozik az égre; nem saját sorsuk, nem saját jövőjük az, mi őket aggasztja; megfedekezve önmagukról, tekintetők a magasztos fejedelem felé fordul, ki legnehezebb perceiben szenvedéseit felelői tudta, és csak népeire gondolt.

Nem volt itt különbség, a gyász sötét szí-nét vette fel a fény palotája, de ép oly komor volt a szegény kunyhója, a gyász diszt vette fel a gazdag, a szegény keserü könyeit hullatta.

Mert lakja e szent földet egy nemzet, lehet hibákkal telve, de keblében van egy nagy tulajdon: bíbornak, fénynek nem hajol, hatalomnak térdet nem vet, de érje baj és veszély, kit önmaga választott elsőnek, millió kar védelmére kol, érje bánat, szenvedés, millió szive vele érez, vele szenved.

A koporsón lecsukva már a földé, a drága halottunk, kinek utolsó gondolata is e hon volt, emléke élni fog.

De mivel állozzunk annak, ki vigaszt keresni a mai napon e hazába jó, ki szenved kétszer: mint ember és király. A királynak job-bágyi bánatos hodolatunk és végtelen ragaszkodásunkkal, az embernek a szeretet és részvét könyeivel.

E nemes megye törvényhatóságát azért hit-tam össze a mai napra, mert meg vagyok győ-ződe, hogy forró öhajjukkal találkozom s indit-

a feltétekenykedés és apró túszírások már az is-kola padján, de még az előtt, a gyermekszobában kezdődik és jaj annak a melyik az eszesebb, okosabb, vagy csinosabb; az apró csatározásoknál rendszeren a rövidebbet bírzza. Egy-egy jeles iskolai bizonyítvány, egy jeles iskolai bizonyítvány, egy jól álló bál ruhá, egy csinosabb táncos, néhány fordulóval több tance, ablak alatti éjjeli zene miatt eleget kell ám p. l. rokonsá-godt)l szenvedni

De nem csak az élet apró mindennapi eseményciben, hanem a sors kemény csapásaiban sem támogatnak. Elvesztetted — tegyük fel — a legkedvesebbet; nem csak szíved, lelked fáj, hanem anyagi léted is kérdéses s kétségbeeseten panasza fakadsz: azzal vigasztalnak, türelmetlenül szavadba vágva, hogy mindenkinék van mit elviselni; a te kedvedért a sors csak nem fog kivételt képezni. Egy ifju férj meghal, özvegyet hágy vissza apró gyermekekkel, nagyon és segély nélkül; a nőnek épen oly vagyonatlan özvegy anyja tárt karokkal fogadja ismét magá-hoz gyermekét, ki többet magával tér vissza oda, a honnét egyedül kiindult s a két özvegy asszony küzd istenben és saját erejökben bízva, a gazdag rokonság pedig hideg vérrrel nézi a küzdelmet, még meg is szólják őket: miért nem járnak szegényesebben és miért esznek vas-árnap pecsenyét.

Ha közülünk valamelyik hatalomra vergő-

dött, kit néz le legelőször s kit leginkább, mint szegényebb és szerényebb sorsú rokonát? Már az első szíveséget, melyet kénytelen voltál tőle kérni, mindjárt elvből megtagadja, nehogy — mi-ként ő bizalmas emberei előtt nyilatkozott — minden csekélységért nyakára járj.

Ha pénzkölcösnre van szükséged, ne menj rokonodhoz: inkább erjed uszorsághoz, mert az utóbi zaklatásai ellen elvégre csak a törvény segít; de rokonod zaklatásától még az Isten sem képes megmenteni.

Ha valami örökségről van szó és te talán néhány forinttal többet kaptál, jóllehet inkább rászorultál, mint amaz, vagy az örökhagyó körül több érdemed volt, akkor ismered meg csak igazán a te kedves atyád fiát, ha eddig még nem ismerted.

Ha tovább fűzünk: nem csak egy szerény tárcacikk, de egy könyv kerülne ki belőle. Hidd el, kedves olvasó, nem a képzelet szüleménye ez, hanem sok évi tapasztalat és szenvedés mondta tollamba.

Doronicum.

Színházak fejlődése.

Henry Fouquier következőleg ír a XIX Szécleben:

A színházak jelenleg nagyon drágák a közönségnek s viszont ez meg túlkövetelő. Az ember valósgagos circulus vitiosusban van. Valahogy

le kellene szállítani az árakat, e célból meg könnyebben kiléltíthető közönség kellene.

A látványos darabok, a csillagok systemaja, azon körülmény, hogy százszor kell játszani egy darabot míg a színrehozási költségek bekerülnek, továbbá a színről eltűnés és a szerzők termé-keletlensége azt eszközölték, hogy nincs többé: „amateur”.

A színházak a hajdani „amateur”-ök-ből éltek.

Havonként négyszer-ötször mentek színházba, harminc nyolc előadást biztosítottak, mely bő-ségesen elég volt a szükecske költségeket fedezni s jövedelmet nyújtani. Nem úgy van már, mint volt régen.

A darab csak óriási siker mellett hajt hasznót s ez az óriási költségeken teremtett siker, a „première” közönsége előtt mindinkább kétségessé sőt kissé erőszakossá válik.

Magok azok a színházak is, melyekben az ember kényelmetlenül érzi magát, sokat fizet, nem dohányzik, ezer apró zsarnokságot szenved, — szintén küzdenek a szabatosabb látványossá-gok ellen. A mit lehet, mindent megtesznek.

A küzdelem előidézi a komédia és a vig-opera harcát a hajdani vásári komédiák ellen, a melyből tulajdonképen a genre-színházak ki-fejlődtek. A kívátságolt színházaknak be kellett adni a derekukat. A közönség izlésének nem le-het neki rontani.

ányomat egyhangulag elfogadják, tegyük le jobbrai hódolatunkat és bánatos rög zvetünkét egyszerű méltó szavakban és küldjék el. kihez ma föltekint a hon minden fia. a királynak és királyi családnak, és azután tekintetünk szálljon a magasba, ki népek és királyok sorsát egyaránt vezérli, tartsa meg e nép rajongva hön szeretett atyját.

Éljen a Király!

A beszéd, melyet a jelenlevők állva hallgattak, mély benyomást tett a kedélyekre és annak elhangzásával elhatározatott, hogy a megye 6 Felségéhez részvétőllíratot intézzen. Együttel felolvastatott a belügyminiszter által beküldött királyi kiáltvány a néphez, melyet már lapunk múlt számában közöltünk és a melyről elhatározatott, hogy a megye azt több ezer példányban kinyomatja és a járásokban közhírré téteti.

A pécsi izr. hitközség gyászistentisztelete Budolf trónörökös lelki üdvéért csütörtökön d. e. 11 órákor tartatott meg. A tágas és szép imaház — a gyásznak megfelelően — fekete szövetrel volt bevonva, mely nagy munkának Lederer Manó kárpitos jó ízlésel felelt meg. A hölgy község a 3 emeleti karzatot zsúfolásig megtöltött, a férfiak a földszintet. Ott voltak: Kardos Kálmán főispánnal, J es z e n e z k y Ferenc alispánnal, A i d i n g e r János polgármesterrel élőkön a megyei és városi tisztikar, Dragonescu Dömjén pénzügyigazgató, Sável Kálmán törvényszéki elnök, Opris Péter posta és távirata igazgató és tisztviselőik, Smekál ezredes és a közhadseregbeli és honvéd tisztikar és nagyszámu intelligencia. Az ünnepély a kar egy meghatóan szép énekével kezdődött, melynek egy szakaszát C a r n i o t főkéntor gyönyörű baritonjával elandaltatón énekelte. Különösen megható voltak ezen a helyzethez annyira illő és találó szavak: „vagy, ha anya val fiatal, szive szakad fájdalomtól.” Ezek után dr B á r á n y József rabbi budapesti tanfelügyelő emelkedett hazafias szellemű gyászbeszédet tartott, szép magyarsággal, választékos nyelven: a beszédnek különösen elő és utó imája rendkívüli megható volt. Az isentisztelet alatt példás rend uralkodott. Mint értesülünk dr B ár á n y t a hitközség rabbi-jává akarja megválasztani. Valóban jó választás lenne.

Értesítés. Rudolf trónörökös ő fensége hála által hazánkat ért mérhetetlen veszteség érzetétől megrendülve és áthatva a „pécsi dalárda” választmányra határozattal kímondta, hogy f. é. március 4-ig tartó mély gyász ideje alatt semmiféle estélyt nem rendez és így az alapszabály szerű dalestélyt nem tartja meg. Midőn a választmány ezen határozatáról az egyesület tagjait ér-

Ma este is — nem rejtem nyugtalanokodásomat — egy nagy színház „öröm helyé” történt átváltozásuál voltam jelen. Az Eden színház sétatélyét mindenki ismeri; ma már donányoztak s kávéház benne.

De hát elvégre volt itt azért szinpad is s dramatikus és művészi darabokat, balletteket és operetteket adtak. Itt bizony semmi sem aratot sikert: sem az olasz ballettek sikerei, sem az isteni Zucchi, a legelragadóbb táncosnő, sem az operette, sem Judic, sem Granier . . . Az Eden most már egyszerűen kávéház.

Van itt ördögmalom, vagy magyarul mondva r i n g l s p i e l s az ember majd leszédül a dohány füsttől; lehet inni, lehet erőművészetekeket látni, a folyosók telve kifestett mérsz leányokkal; borzasztó öket villanyvilágítás mellett látni a sétáló, kalapos, felöltös urakkal.

Ez utalatos, egészenegyetlen s nagyon kétes világításba helyezi az erkölcsöket; de hát tele van emberrel, apró falovakkal s más e fajta szabadalmazott játékokkal, a melyek bőséges hasznót hajtának e piszkos vásáron.

Fouquier cikkét azzal egészíthetjük ki, írja a „Párisi magyar éstésítő.” hogy az Eden színház újból megnyitása reánk is ugyanazon hatást gyakorolta, mint ő reá s igazuk van a francia lapoknak, hogy: „az egész előadás fénypontja Farbach bécsi maestro volt, ki a legnagyobb bríval és hűvel vezette zenekarát. Különösen igen megaposták saját compositioju Széchenyi indulóját, a mely igen kedves, a maga bizarr rythmusában.

tesitjűl, egyttal lisztelettel tudatjuk, miszerint ezen alapsz. dalestélyt a husvéti idő után pótolni fogjuk. Tisztelettel Pécselt, 1889. február 15. Aidinger János, elnök. Reberits Imre titkár.

Lotharingiai írászvényilatkozat a magyar királynak.

A „Journal de la Meurthe et des Vosges” a következő részvényilatkozatot küldi uralkodónknak, melyet a szerkesztőségben jegyeztek alá:

Cim: Ó Felség Ausztria császáranak, Magyarország királynának.

Nancy, 18-9. február 4.

Felség!

„Mindazon jótétemények emléke, melyekkel fényes házának hercegei a mi kedves Lotharingiánkat elhalmozták, még mindig él szívünkben. Most tehát, a kemény megpróbáltatás napjaiban Felséged meg fogja engedni, ősei hű alattvalóinak, illetőleg azok fiainak, hogy a császár és király lábainál mély fájdalom adóját róják le.

Az Ausztiát oly mély gyászba borító rettenetes katastrofa messze a monarchia határain túl is viszhangra talál. De talán sehol inkább miut Lotharingiában, nem érzik oly mélyen e csapást, a mely egy egész népek reményeit törő össze, s a legszeretettebb és legemeselelkűbb monarchiánkat lelkét tépdésí.”

„Engedje Isten bátran elviselni e csapást.” E föliratot pénteken reggel küldték el Bécsbe.

LEVELEZÉS.

„Pécsi kör” Budapesten.

[R. S.] A „Pesti Hírlap” nak f. hó 10 én megjelent számában a következőket olvassuk:

„Pécsiek egyesülete.” Mindazon Budapesten tartózkodókat, ki: tanulmányait Pécselt végeztek vagy ugyanott ily célból kieszabab ideig tartózkodtak, dr. Glass Ilyor felhívja, hogy f. hó 11-én délután 6 órákor a Reutter kávéház (Andrássy ut) fölemeleti 5. sz. termében jelenjenek meg, vagy lakcímüket közöljék.”

Dacára annak, hogy a felhívás keltéhez viszonyítva az összejövetel igen rövid határidőre volt kitűzve, az érdeklődők (nagyobbára orvosok, ügyvédek, egyetemi hallgatók) mégis szép számmal jelentek meg, kik valamennyien a legősztébb örömmel és lelkesedéssel fogadták a nemes eszmét, melyet szívvél-lelkekkel akarnak diadalra juttatni.

A gyűlésen dr. Glasz, a mozgalom lelkes megindítója felvetette a kérdést, vajon az egyesületnek tagjai kizárólag tudományos pályán haladó egyének lehessenek-e, vagy más, pl. kereskedelmi, közpályán haladók is? Az egybegyűltek egyhangulag kinyilvánították, hogy az egyesületi tagság nincs pályához kötve, A tanácskozás további folyamán a megjelent tagok, tekintettel arra, hogy a Budapesten tartózkodó pécsiek legnagyobb részének figyelmét a felhívás kikerülte, vagy arról csak későn értesült, f. hó 18-ára újabb összejövetel kitűzését indítványozták. Hogy pedig az egyesület megalakulása iránt érdeklődők teljes számban megjelenhessenek, az előkészítő bizottság megbízta dr. Glass urat, hogy az alább említendő felhívást hírlapilag nyugtáztassa, R o t h Soma orvosnövendékét pedig, hogy a felhívást a decanatus látmozgatása után az egyetem összes facultásain egy-egy példányban kifüggesztetni sziveskedjék. A felhívás imygen hangzik:

„Mindazokat a Budapesten tartózkodó baranyamegyei származásuakat, kik egy „pécsi kör” megalakítása iránt érdeklődnek, tisztelettel felhívjuk, hogy f. hó 18-án esti 8 órákor a Reutter-féle kávéház (Andrássy-ut) fölemeleti 5. sz. termében megjelenni sziveskedjenek. Az előkészítő bizottság.”

A felhívás megszerkesztése után a tagok azon édes óhajnak adtak kifejezést, hogy a megindult mozgalom szeretett szülővárosunknak is tudomására hozassék, miután ezen indítvány élénk viszhangra talál, és az egyesület megalakulása tekintettel a tagok leendő nagyobb számára a következő gyűlésre halasztatott, a megjelentek édes visszlátás reményében vig hangulatban oszlottak szét.

FARSANG.

A pécsi jótékony nőegylet saját pénztára javára 1889. évi március hó 4-én a „Hattyu”-terem összes helyiségeiben táncal egybekötött közcatorát rendez, melyre külön meghívók küldetnek szét. Belépti jegyek a meghívó előmuta-

tása mellett március 2—4 ig délutáni 6 óráig Valentin Károly fia könyv- és zeneműkereskedőben és este a pénztárnál számolóknak 2 trtért (a jegyek rózsaszínűek) — a közcatorához járuló családok tagjai részére pedig személyenként 1 trtjával a közcatorára napján az ételék átadásakor a meghívó bemutatása mellett (ezzen jegyek kékék) kaphatók. Az ételék és borok minden díj nélkül, s csakis a fagyaltat, tea és ehhez való sütemények fognak mérsékelt áron kiszolgáltatni. Felülfizetések a jótékony cél érdekében köszönettel fogadtatnak és hírlapilag nyugtáztatnak. Kezdeté esti 8 órákor. Ez alkalommal a cs. kir. 52. gyalogezred zenekara és a helybeli népzenekar fog közreműködni. — Felkérletnek mindazok, kik a meghívásra igényt tartanak, de meghívót kézhez nem kapának hogy e miatt Magyarly Róza alelnök urnónél jelentkezni sziveskedjenek. A rendező bizottság.

A magán torna-társulat február hó 1-ére kitűzött és elhalasztott jelmez koszorucskáját f. évi február hó 17-ikén tartja meg a Scholcz féle söröződe termeiben, a katonai zenekar közreműködése mellett. 11 órákor tornászt. Kezdeté 8 órákor. — Belépti díj 50 kr.

SZÍNHÁZÜGY.

A pécsi reáliskola tanári kara derék dolgot művelt, midőn elhatározta, hogy a színházalap javára fölolvastó-cyclust rendez, melyeken ismeretterjesztő dolgok népszerűen fognak tárgyalatni. Meg vagyunk győződve, hogy a város intelligens közönsége föl fogja karolni e fölolvastások ügyét, annyival is inkább, mert, igen helyesen, az árak a lehető legmérsékelttebbek, egy állandó jegy ára (m i n d a s e l ő a d á s r a) lévén 3 frt, egyes előadásra 50 kr, tanuló jegy 20 kr. Az első fölolvastást dr Gerecz Péter tartja „Madaeh Imre és az ember tragédiája” címmel a nöegyleti gyermekkertben vasárnap (17 én) d. u. 6 órákor, mely fölolvastás elé méltán nézhetünk nagy várakozással.

A gyűjtés a színház alapra javában folyik: Reberits Imre és Szibarth Nándor urak, kik a János, Nagy- és Kis-Flórián utcában eszközlik a gyűjtést, eddigelé 272 frtot gyűjtöttek, de azt még nem fejezték be. Az adakozók közt van Körösztes Imre építész úr 100 frttal, Zelms György úr 80 frttal, Dömötör Zsigmond úr 30 frttal. Az egész névsort csakis a befejezés után hozandjuk.

Köszö a hír? Városszerte el van terjedve azon hír, hogy a pécsi fi. káptalan tagjai a színház-alapra a gyűjtöktől adományait megtagadták, okul adván, hogy ők a színházat immoralis intézménynek tartják és így arra nem áldoznak. Kétséggel fogadjuk e hirt. Meglehet, hogy a káptalan, mint testület, nem hajlandó adakozni a színházra, ámbár egy v á r o s i közintézethez, mely immoralis nem lehet, minden testülettel elvárható a hozzájárulás: de hogy a káptalan egyes tagjai is megvonják adományait, azt kizártnak tartjuk. Lehet, hogy egyesek nem fognak adni; de hogy egy se adjon közülük oly célra, melyért az egész város lelkesül, az lehetetlen és nem is fog megtörténni.

Az új színház és a tanítók. A pécsi népszerű iskolai tanítótestület elnöke Schneider István is kapot gyűjtőívét, hogy azt az építendő színház javára aláírás végett a pécsi tanítók közt körözze. Az utánzó szép eredmény meghaladja a 200 frtot, melyért a nemes ügy iránt lelkesülő szerezni javadalmazásu testülettel csak elismerés illetheti meg. Ezen lelkesedésből merítsenek tanúságot maguknak azok is, kiket a színházi mozgalom hidegen hagyott s támogassák hasonló nagylelkűséggel.

HIREK.

Hymen. Littke Jenő. Littke József pezsgőgyáros fia el jegyezte A i d i n g e r János kt. tanácsos, polgármester leányát: R i z a k. a. t. — Olasz-liszka i L i s z k a y Bálint pénzügyi fogalmazó eljegyezte özvegy, vizeki

Tallia a Károlyné leányát: Cilik a. t. — Puskás Jenő kálmányi uralomai érdemé a. d. e. föl 11 órák vezeti oltárhoz Pécsert, a belvárosi templomban Thaly Ilka k. a. t. — Justus Izidor eljegyezte Wertheimer J. bornagykereskedő leányát: Matild k. a. t. — Laubheimer N. alsó lendvai kir. közigyöző eljegyezte Trepiny Paula k. a. t. Markovits Győző budapesti pénzügyi titkár eljegyezte Németh N. sopronmegyei bírók leányát: Hermin k. a. t. — Dr. Treier József péterváradai tisztii főorvos 2-án vezette oltárhoz Apron özevgy Szabó Alajosné, született Wosinsky Katicát. Az esketési szertartást a menzasszony bityja: Wosinsky Mór apari plebánus végezte. — Bosnyák Géza somogy megyei földbírók eljegyezte Szalay Imre országgyűlési képviselő leányát: Olga kisasszonyt. — Merkóvits Ferenc, a magyar államvasutak szegedi üzletvezetőségének tisztviselője mult esütörtökön vezette oltárhoz Zentán Sedélyi Péter földbírók leányát: Berta k. a. t. — Nagy és kis-budafalvi ráthonyi bathlen Veremes Lajos, Magyarországi viadóra, hírneves sportsmann eljegyezte Hajdu-Vojnits Antal szabadkai nagybirtokos leányát: Piroskát. — Koltai Vidos Elek péterváradai várparancsnok leányát: Ilonát ma vezeti oltárhoz Czárán Géza aradvármegyei földbírók.

Az egyházmegyéből. Vajdits Gyula pappröveldei hitoktató és Szemenyey Mihály plebánus pápa ő Szentsege által pápai káplánokká nevezettek ki.

A pénzügyigazgatóság köréből. Haranthy Szilárd a szigetvári adóhivatalhoz, Kelemen Gyula a pécsi adóhivatalhoz díjtalan adóhiv. gyakornokká nevezettek ki.

Helyettesítés. A hegyháti járás főszolgabírója nyugalmaztatván, Sásra helyettes főszolgabíró ul Máthé Ödön pécsváradai szolgabíró kűldetett, ki állását 15-ikén foglalta el.

Gulyás Gizella zongora-művész nő jelenleg Németországban hangversenyez. Fényes sikereket aratott Berlinben és Lipcsében, hol másodszeri fellépésre szólították föl. Szászországi körútja bevégeztével Délnémetországba utazott s a napokban Heidelbergben, Mannheimban és Darmstadtban játszik.

Főszolgabíró-helyettesítés. A marcali főszolgabíró állásra eddig két pályázó jelentkezett, kik közül Farkas S. Gyula szigetvári szolgabíró visszalépven, az egyedüli jelölt: Dr. Paiss Mihály eskákányi földbírók a főispán által a főszolgabíró állásra helyettesítették.

A vizsgabírói teendőkkel a mohácsi kir. jbiróságnál Vodieska Ferenc jbirósági aljegyző bizatott meg.

A budai külvárosi plebánia-templom restaurálására erősen folynak az előkészületek. Graics Endre akadémikus festő már kész a tervekkel, melyek a festésre vonatkoznak; melyekkel együtt azonban az épület-javítás is munkába vétetik, mi a városnak, mint kegyurnak áldozat készségét szép színben tünteti föl.

Népmagyarisítás. Löwinger Károly pécsi illetőségű budapesti lakos nevét „Lóránt”-ra magyarosította.

Főlolvasás: A kereskedő ifiak egyletének helyiségében érdekes főlolvasást tart vasárnap d. u. 5 órák Várady Ferenc, a „Pécsi Figyelő” szerkesztője „Az állatvilágból”. Vendégek szivesen látnak. Megjegyezzük még itt hogy Várady ur főlolvasásával az ez idei főlolvasó ciklus bekezesztetik.

Pályázat van hirdette a duna-földvári kör-orvosi állásra. Pakson egy közigazgatási jegyzői állásra f. hó 28-ikéig pályázat hirdettek.

Meghívás A „pécsi dalárda” esütörtökön azaz f. hó 21-én, saját helyiségében esti 7,9 órák évi rendes közgyűlést tartja, mely gyűlésre az egyesület tisztelheteli és működő tagjai nemkülönben a pártoló tagok közül választott választmányi tagok meghívataknak. Tárnyak: 1. Évi jelentés; 2. az évi számadások betérjesztése; 3. a költség előirányzat megállapítása; 4. tisztújítás; 5. netáni indítványok. Tisztelettel Pécsert, 1889. évi febr. 15-én Aidinger János, elnök. Roberics Imre titkár.

Főlolvasás. „A fejedelemnek befolyása nemzetünk történetére az Arpádok korszakában” czimmel sikerült főlolvasást tartott vasárnap a kereskedő ifiak egyletében Barta Géza h. Józsa k. a. szigeti külvárosi tanítóné. A díszes és rendkívül nagyszámú közönség a nagy tetszéssel

fogadott főlolvasást megérdemelt taposokban része-ité.

Nagy feltűnést keltett szombaton a belvárosi templomban Rudolf trónörökös lelki üdvéért tartott requiem a szép és rendkívül díszes ravatal. Mint értesülünk, e nagy költséggel járó ravatalozás munkálatait a „Kezelet” temetkezési vállalat díjtalanul teljesítette, mely áldozatkésztség valóban elismerést érdemel.

A szigetvári izr. templomban, mint ottani levelezőnk írja, a trónörökös lelki üdvéért szerdán délután megható gyászistentisztelet folyt le, melyen jelen voltak az izr. hitközségnek tagjai majdnem teljes számban, a tüzoltók, a közhivatalok főnökei, illetve képviselői, a keresztény lakosság közül igen sokan és a izr. népiskola növendékei élőkön tanítóikkal, a női karzatok pedig annyira zsufolva voltak hogy sokan fel sem juthattak — Az istentiszteletet Lewin David, a kitűnő tehetségű főkéntor végezte, az énekart, mely az izr. népiskola felső osztályainak tanulóiból állott, Oesterreicher vezette. Ugyancsak Oesterreicher Adolf, a közbecsületben álló derék tanító, ihletteljes magyar nyelvismét mondott. A főkéntornak valamint a kórusnak szépen és precizen előadott gyászdalait meghatva hallgatta az egész gyülekezet és megilletődve hagyta el az istenházát.

A legényegylet helyiségében vasárnap d. u. ft. dr. Részben a v. József főlolvasást tartott a legényegylet alapítójáról, melyet lapunk más helyén közlünk. Az érdeklődés a főlolvasást iránt oly nagy volt, minő még a legényegyletben eddig soha sem tapasztaltatott, úgy, hogy a zsufolt teremből sokan távozni voltak kénytelenek. A főlolvasás műkövelő előadás követte, mely nem várt correetséggel folyt le.

Az ipariskolából. A folyó tanévben az iparos tanoncok oly szorgalmasan járnak iskolába, hogy alig férnek el egyes osztályokban. A rajz iskolában pedig olyannyira túdólnak a tanoncok hogy az ipar és kereskedelmi iskolai bizottság előterjesztésére a városi tanács párhuzamos osztály felállítását engedélyezte, mely vasárnap délutánul a belvárosi népiskolában tartatik. A tanítás vezetésével Sóstó Gyula rajz-tanár bizatott meg. Örvendetes esemény ez; a mult években az iparos tanonc iskoláról az ellenkezőt irhattuk csak Ezen eredményezésben a rendőség erőves fellépésének köszönhető. A kiállítási jutalmak és okmányok az iparos tanoncok között ünneppélyesen fognak kiosztatni. A határ időről a közönség értesítettni fog.

Felülfizetések a jétékony czél érdekében az 1889. jan 12-én tartott jogászbál alkalmából: Dr. Szeredy József 10 frt; Kardos Kálmán, Erreth János ügyvéd 7—7 frt; Zsínko István, Ottocka Géza (Gyula p.), Jeszenszky Ferenc, Dr. Schaurek Bódog, Bánffy Simon, Dobszay Antal kereskedő, Dr. Miltényi Miklós, Szeifritz Antal 5—5 frt; Dr. Koharits Károly 1 drb 10 frkos aranyat; Aindinger János, Lammer Frigyes 4—4 frt; Becker Vilmos Bajáról, Dulfánszky Adolf 3—3 frt; Girk Alajos, Dr. Mihályfy Ernő, Dr. Friedl Károly, Rézbányai József Dr. Mutschbacher Viktor, Németh József ügyvéd, Thurn Emil, Fekete Mihály ügyvéd, Zsolnay György, Dr. Bors Emil, Szuly János, Dr. Egyr Béla, Dr. Krasznay Jenő, N. N., Sával Kálmán 2—2 frt; Péchy János jogász 1 frt. — A pécsi jogászbál költségeire felülfizettek Ribay Ferenc 10 frt Koch Ferenc 5 frt, Kissfaludy Pál 5 frt, Harberth János 5 frt. — Fogadják a tisztelt adakozók a rendezőség leg-mélyebb köszönetét. Egy Dezső s. k. elnök.

A pécsi kiállítási sorsjáték húzása f. é. február 10-én tartatott meg a városház közgyűlési termében. A kiállítási végr. bizottsági tagok, a pénzügyminisztérium részéről kiküldött Wittmayer pénzügyi titkár és a helyi közig. hatóság megbízottja Vaszary kapitányon kívül — kik hivatalos minőségben szerepeltek, szép számú közönség volt a sorsház tanuja. Miatán az 5 ezer sorsjegyszám jelenléte cenzatfátatott s azok az urnába tétettek, egy árvaházbeli kis fiu megkezdte a számok kihuzását. Az elsőnek kihuzott száma (165) esett a főnyeremény. Továbbá kihuzattak a következő számok: 1273, 3524, 3601, 4382, 2552, 756, 387, 2883, 3717, 911, 2855, 4021, 4060, 1381. — A kihuzott számok mind-egyike a szétküldött sorsjegyek közt volt, de ismét visszaküldettek. Így a siklósi és barcsi tekarókpénztárnál, a paksi postahivatalnál stb. megfordult, de onnan visszaküldött sorsjegyek közt vblt egy-egy olyan melyre nyeremény esett,

A kiállítási bizottság által így megnyert festmények a hó 24-én (vasárnap) d. e. 10 órák fognak Holló Zsigmond műtermében (főttér, Örtzen-féle ház, I. em.) nyilvánosan elővezetetteti.

Uj egylet. A „siklósi társasok” alapszabályai kormányhatóságilag jóváhagyattak.

Felfüggesztett ügyvéd. Péterfay József pécsi ügyvéd a gvakorlattól 3 hóra (január 30-ikától április 30-ikéig) felfüggesztett: irodája gondnokává dr. Toldy Béla rendeltetett.

Közgyűlés. A városi keresztség egy-let Baranya megyei választmányi és főkegylete f. hó 28-án d. u. 3 órák orja a városi népiskola II. emeletének nagytermében évi rendes közgyűlést. Tárnyosozat: 1. A beérkezett főkegyleti és választmányi jelentések. 2. A számvizsgáló bizottság jelentése a beérkezett számadásokra vonatkozólag. 3. Egyes főlokoknál fennforgó rendellenes állapotok iránti határozathozatal. 4. A választmány és pécsi főkegylet jövő évi költség-előirányzata. 5. A választmányból kilépő tagok helyeinek betöltése. 6. Indítványok.

Nem mind arany a mi fényünk. Mindenki ismeri a kereskedésben előforduló közkedveltségű gyógyfűszappant, fogpasztát, fogport, szájjavítót. Az ember egyszerűen a legközelebbi üzletbe vagy gyógytárba fordul, kéri a kívánt szappant, szájjavítót vagy fogport és megelégzik azzal, a mit kap. A közönség azt hiszi: az egyik olyan mint a másik, pedig ez a közömbösség a konzerváló orvosi szerek megválasztása körül a legnagyobb vétek önmaga ellen. 1 drb Popp féle gyógyfűszappan 30 krba kerül és ez a szappan mégis feltűnően különbözik a többi kappanféléktől. Első sorban nem drága, mert egy darab, egy család részére 10-12 mint egy hóig elég, és e szappan kitűnő gyógytulajonságai mellett a legfinomabb pipere szappan. Dr. Popp udvari főorvos egyébb készítményai mint Anatherin szájjavító, melynek palackait most tetemesen megmagyapította fogpasztája és fogpora oly különlegességek, melyek a számos ártalmas hamisítványok dacára, általánosan kedveltetnek, az egész világon el vannak terjedve, és kiváló gyógyhatásuk miatt, melyekkel minden száj és foghaj ellen használatnak egyedül kipróbált szájjavító szereknek tekinthetők Hamisításoktól azonban óvakodni kell és csak Popp-féle készítményeket kell elfogadnunk. E szerek kaphatók Pécsen Ifj. Erreth J. Sipőc J. Zsig L, Göbel K. s az Irgalmakos gyógyszerárban. Alt és Böhm, Obetkő és Pacher kereskedésében.

K Ö Z G A Z D A S Á G.

Lóeladás és lódíjazás

A somogyvármegyei gazdasági egyesület alulírott kiküldött bizottsága által 1888. évi április hó 8-án Kaposvárott lóeladással egybekötött lódíjazást rendez.

A somogyvármegyei gazdasági egyesület által már nyelc ízben évenként rendezett lóarverések a legutóbbi években nem vezetvén kielégitő eredményre, a gazdasági egyesület ezek helyett a fentebbi intézmény életbe léptetését határozta el, miert is tekintettel arra, hogy ezen loeladás a legszelebb körben hirdettetni s így számos vevő ezen alkalommal valószínűen megjeleni fog, felkéri a lótenyésztőket és tulajdonosokat, hogy lovaikat minél számban hozzák be:

A kiosztandó díjak a következők:

I. Luxus lovak:

- 1) Tiszteletdíj a legszebb négyes fogatért, adja: J a n k o v i c h Gyula ur.
- 2) A n k o v i c h egy pár magas járasu hintós loért adja: S o m s s i k Andor ur.
- 3) Tiszteletdíj egy pár könnyebb kocsilóért (jucker), adja: J a n k o v i c h Géza ur.
- 4) Tiszteletdíj egy háts loért, adja I n k e y Antal ur.

II. Közönségesbb használati lovak:

- 1) 1 pénzdi 20 forint.
- 2) 3 pénzdi 4 10 forint.
- 3) 2 pénzdi 4 5 forint.

A díjazásra pályázhat mindenki, ki lovát eladás végett behozza s azt a díjazás napján azaz április 8-án reggeli 8 órák a homvágyakorlótéren az alatt megnevezett bíráló bizottságok egyikénél bejelenti.

A bizottság gondoskodik a jelentkező költségére istállókról, ha az ez iránti kívánság kellő

időben tudomásra hozatik: a díjazást megelőző nap, azaz ápril hó 7-én pedig a néla bejelentett lovakról íjgyékeket fog kibocsátani A ki a bizottság közreműködését az említett célra igénybe s lovát az istálló legyékbe felvétetni óhajtja, tartozik azt legkésőbb a fentemlített napig a bizottsági irodában szóval, vagy írásban bejelenteni, mely bejelentésért minden ló után 2 frt lesz azonnal a bizottság pénztárába befizetendő.

Kztalogus nem fog megjelenni.

A lótulajdonos köteles, ha lovát ezen alkalommal eladta, a vételár minden 100 forintja után 1 forintot a bizottság pénztárába azonnal befizetni. A 100 forinton aluli kisebb összeg is egész 100 forintnak vették e tekintetben.

A vevő és eladó közt a szembajokra és minden törvényeszerinti szavatolási hibákra vonatkozólag felmerülhető vitás kérdések felett, a mennyiben az eladott ló Kaposvárról el nem vitetett, egy döntő bizottság határoz, melynek határozata mindkét félre kötelező.

— Uj közmunka adó. Nem egészen új adóról van szó, hanem egy meglevőnek más alakba öntéséről. Baross Gábor közlekedés és közmunkaügyi miniszter új törvényjavaslatot nyújtott be a képviselőházhoz a közutakról és a vámokról. E szerint a közmunkaadó eddigi alapja megváltozik és az utadó hozatik be. A törvényhatósági utadó az egyes adók után bizonyos százalékban szabandó meg. Az utadószázalék rendszerint nem lehet nagyobb tiz százaléknál. Törvényhatósági utadó fejében mindenkire, még ha az egyes adója után kivett százalék szerint rá ennyi nem is esnék, legalább is három kézi napszámunk folyó ára, mely azonban nem lehet nagyobb összesen 1 frt 50 kr-nál, vendő ki. A törvényhatósági közgyűlés a minimumot azokra nézve, a kik legalább két igazvonó állattal bírnak, fölemelheti 3 frtig. A közlekedési miniszter az utadó-százalékot a szákséghez képest leszállíthatja és fölemelheti. A törvényhatóságok is szükség esetére 13 százaléki emelhetik föl az utadó-százalékot. Az állami alapból első sorban ama törvényhatóságok lesznek segítyezendők, a melyek hadászatiilag fontos utakat vagy műtárgyakat létesítenek. Vármegyékben az utadónak egy része természetben róható le. Az egyes adót nem fizető 16 évet már betöltött, de 60 évet még el nem ért férfi köteles utadó tartozás fejében három kézi napszámot természetben vagy egyenértékű váltásösszeg lefizetése által leszolgálja. E kötelezettség kiterjed az adómentességet élvező napszámokra is. De föl vannak alóla mentve az uralkodóházhoz tartozók, követek, konzulok, hadsereg, honvédség, esendőrség, fináncok, vasuti pályőrök, megyei és városi hajdúk, börtönőrök, testi és lelki fogyatkozásban szenvedők és koldusok. — A községi közmunka tartozást mindenki tetszés szerint természetben dolgozhatja le, vagy megválthatja; a község miután az utadó-százalékot a közgazgatási bizottságnak az alispán útján kikérendő helybenhagyásával, közmunkatartozás egy részének kötelező megváltást is elhatározhatja. A kényszerváltás a közmunkatartozás felénél túl nem terjedhet

Gabona-árak.

Hivatalosan feljegyzettek Pécs szab. királyi város 1889. évi február hó 9-én tartott heti vásárán.

	Őszi	Őszi	Őszi
Buza	6 frt 80 kr.	6 frt 40 kr.	
	tavaszi — frt — kr.	— frt — kr.	
Kétszeres	uj . . . frt — kr.	— frt — kr.	
	ó . . . frt — kr.	— frt — kr.	
Rozs	uj . . . 6 frt — kr.	5 frt 70 kr.	
	ó . . . frt — kr.	— frt — kr.	
Árpa	uj . . . 5 frt 30 kr.	4 frt 90 kr.	
	ősz . . . 5 frt 10 kr.	4 frt 90 kr.	
Zab	tavaszi — frt — kr.	— frt — kr.	
	uj . . . frt — kr.	4 frt 90 kr.	
Bákköny	ősz . . . frt — kr.	— frt — kr.	
	uj . . . frt — kr.	— frt — kr.	
Repce	ősz . . . frt — kr.	— frt — kr.	
	uj . . . frt — kr.	— frt — kr.	
Kukorica	ősz . . . 5 frt 13 kr.	4 frt 60 kr.	
	uj . . . 3 frt — kr.	2 frt 40 kr.	
Szenn	ősz . . . 2 frt — kr.	1 frt 60 kr.	
	uj . . . frt — kr.	— frt — kr.	

Barcsi sertéshizláló részvény-társaság heti tudósítása.

Hizlálásban lévő állomány 2634 drb. — Ebből lelétszó éret — drb.
Takarmányárak Tengeri daraz frt — kr. Árpa. dara 6 frt 55 kr. — Tengeri 6 frt 30 kr. — Árpa 5 frt 85 kr

NYILT-TÉR.

Gausseidene bedructe Fouldards fl. 1.20
Eis fl. 3.90 p. Met (ca. 4.0 verij. D. fl. 1.15.)
Seiden-Grenadines, schwarz und farbig (auch alle Farben) 55 kr. bis fl. 9.25 p. Met. (in 18 Qual.) — vorerster rohmisse Paris und sollfrei das Fabrics-Depot G Henneberg (R. u. R. Hoflied.) Zürich. Muster umgehend. Briefe kosten 10 fr. Porto 2609

Az 1889-iki párisi kiállításra szerződöttet

női zenekar

ZELENKA J. ur kitűnő vezetése alatt naponta zenemű előadást tart az „Europa” kávéházban, melyre a n. é. közönséget tisztelettel meghívja

SZÁLLASI ALAJOS

2586 kávé.

Szabad bemenet

Ezen rovatban közlöttékért nem vállal felelősséget a szerkesztőség.

Láptulajdonos és felelős szerkesztő:

FEILER MIHÁLY.

Gazdáknak, malom- és géptulajdosóknak fontos!

Műlakatosi műhelyem az

gépipítészeti és javító műhelyem

kibővítettem és elvállalom minden a szakba vágó munkák legpontosab kivitelét u. m.: gőzgépek kazánok, mozdonyok, különösen utóbbiak tüzelő szerkezetének javítását vagy átalakítását, úgy mint bár mily géprészeknek helyreállítását szakértő kivitelben jutányos árak mellett.

Előirányzatokkal vagy árjegyzőkkel szívesen szolgálok mély tisztelettel

Kindl Ferencz,
Nepomuk utca 33. sz.

Több mint ötven éven át a bőr ápolására

általánosan közkeveltségnek és jónak bizonyult

Lohse-féle Eau de Lys, egyedüli szer szepől ellen; biztosan eltávolít mindeu bőr-szenyvet, sárga foltokat, pattanásokat, részfoltokat, az arcot, nyakát, kart és kezeket hófehérré teszi, és azoknak hide, egészséges kölesönöz. Eredeti üvegekben használati utasítással együtt á 1 frt 40 kr és 2 frt 70.

Lohse-féle Lilium tej-szappan, tisztán és finom voltánál fogva legkitűnőbb szappan, nagy zsirtartalmanál fog, a pedig a bőrt simává teszi és puhán tartja. Drája 60 kr., gazdagon illatszervze 1 frt.

Lohse-féle lilium hölgyor ugy naponta és finom voltánál fogva legkitűnőbb hölgyor, nagy zsirtartalmanál fog, a pedig a bőrt simává teszi és puhán tartja. Drája 60 kr., gazdagon illatszervze 1 frt.

Kaphatók az egész Osztrák-Magyar monarchia minden előkelőbb gyógyszerárában és pipere kereskedésben.

Lohse Gusztáv
Berlin, Jäger-Strasse 46.

ÉRTESÍTÉS.

Hogy igen tisztelt vevőim igényeinek minél inkább megfelelhessenek, a

pellérdi uradalom tejárlulásán

kivül a

görcsönyi uradalom tejárlulását is

megszereztem s azon helyzetben vagyok, hogy a legkitűnőbb minőségű hamisítatlan tejet zárt palackokban házakhoz szállíthatom

literjét 8 krjával számítva

ugy télen mint nyáron.

Mély tisztelettel

Scheibner J.
fűszerkereskedő.

Scholcz-féle sörcsarnok.

Sörház-utca 8. szám.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomásra hozni, hogy a farsangi időny alatt naponta reggel friss főzött **korhely-levés** szolgáltatni ki.

Naponta a közkeveltt és a pécsi kiállítás az ezüst állami éremmel kitüntetett Scholcz-féle márcziusi sör csanolása.

Továbbá jó és olesó konvímra, vendőglőmben vagy házon kívül előfizetéseknél különös olesó számítás.

Az újonnan minden kényelmességnek megfelelőleg épített helyiségeim (táncszermel) a n. é. közönségnek bílok, lakodalmak és állásokra ingyen állanak rendelkezésükre. Becses látogatásért esdve, vagyok kitűnő tisztelettel

Minásch József,
vendőglős.

Kitűntetve:

Déás 1887 Budapest 1885 Pécs 1888
diesőré oklevél. kiállítási nagyérem. áll. ezüstérem.

Domjan Othmár

Pécs, Arpád-utca 37. sz.

teke asztal, butor-és épület asztalos.

Ajánlja magát épület-munkák, ebédlők, hálószobák elkészítésére szolid és korszerű izlésnek megfelelőleg.

Megrendelések jutányos árak mellett gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

257

Jó tanács

aranyat ér! E szavak igazságát különösen betegségek esetekben lehet megismerni és ez okból joanne Richter kiadó intézetéhez a legszívveljesebb köszönőiratok „A Betegbarát” című, mintkell ellátott kis könyv elküldésőrt. Mint a szerencsésen meggyógyult hozományomatott értesítései bizonyítják, a benne foglalt tanácsok követése által még oly betegok is gyógyulást nyertek, a kik már minden reményt feladtak. E könyv, melyben húszéves tapasztalat eredményei vannak letve megérdemli a legkomolyabban figyelembevétel minden beteg részőrl, bármi bajban is szenvedjen. Ki e becses könyvet megszerezni óhajtja az írja egyszerűen egy levelező lapra magyar nyelven. Egy betegbarátok pontos címét s címzező a levelező lapot Richter kiadó-intézetébe Lipseben. — A megküldés ingyen történik.

A „Pécs” kishirdetései.

Minden szó egyszeri beiktatása 2 kr.

Két új ház

Lince-utóban, egyik még sévig, a másik 10 évig adómentes, mindegyik külön kerttel, az egyikben 4 szoba ugyanannyi konyha, másikban egy 3 szobás lakás mellékhelyiségekkel és egy pince-lakás igen jutányos föltételek mellett eladó. Bővebbet a kiadóhivatal.

Leanderfák.

szépen fejlett, egészséges, karvastagságú törzsszel, hely szűke miatt jutányos áron eladók. Ivánkovits István Domhó, u.p. Darány.

Két szobás

garcon lakás két ur részére butorral, vagy annélkül kerestetik. Ajánlatok a kiadóhivatalba intézendők.

Szép fokvésű

szőlő a Donatus hegyen, kút közelében, jutányos áron eladó. Cím a kiadóhivatalban.

Bérbeadó

birtok. Tolna megyében 780 holdnyi birtok, gazdasági épületekkel és lakházzal, szőlővel bérbé adó. Hol? Megmondja a kiadóhivatal.

Gazdaasszonyi

állást keres vidéken magános urnál egy fiatal, megbízható nő. Kérdezősküldések intézendők: Szabó Julianna vámház-utca 26. 2606

Jártas

biztosítási ügynökök azonban felvétetnek. Cím a kiadóhivatalban.

Bérbeadó

egy 570 holdas birtok. — Hol? megmondja a kiadóhivatal.

Jövedelmező zizi

hengermalom

szabad kézből eladó, esetleg pécsi szőlőért vagy házért becserélhető. Bővebb értesítést ad a kiadóhivatal.

Egy fiatal,

intelligens — helybeli — 1000 frt fizetéssel dotált állami tisztviselő — (nyugdíjképes) nősülni óhajt. E célból ismeretséget kíván kötni egy szerény igényű fiatal hölgygel. Lehetőleg arcképpel ellátott levelek „Mirabeau I.” cím alatt poste restante Pécsset intézendők.

Üzlethelyiség változtatás.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség szives tudomására adni, hogy 28 év óta a városház épületben fennállott

KEZTYŰ-ÜZLETEMET

saját házamban Király-utca 5. sz., az „Arany-hajó” szálloda mellé helyeztem át.

Az eddig tanusított szives bizalmukért köszönetemet kifejezve, kérem ezentul is velem megtisztelni.

Kiváló tisztelettel

HAMERLI J.,
keztyű-gyáros.

P O L L Á K S O M A

PÉCSETT, Király utca 10. szám.

A farsangi évadra következő cikkeket ajánl:

Tarlatán, minden színben,

Creppe, minden színben,

báli legyezők, a legújabb divatnak,

belépő gallérok gyapot és atlaszból,

ezüst és arannyal átszőtt kelmék,

MOUL ES CREPPE-LISSE,

csipke és csipkekelmék,

kitünő jó minőségű vállfűző (Mieder.)

== CSIPKE ZSEBKENDŐK ==

SELYEM KEZTYŰK MINDEN SZÍNEN,

ATLASZ, minden színben, méterje 75 krajcár,

1 pár arany lack cipő 2.95

1 „ fekete chevron cipő 2.85

1 pár fehér glace bőr cipő 3.50

1 „ báli harisnya 20 kr.

Férfi báli ing, legújabb fazon, 2 forint 50 krajcár.

1 pár glace báli keztyű fehér vagy szürke, 80 krajcár,

Férfi lack cipők párja 5 frt 50 kr.

SZALON FÉRFI CZIPO 4 forint 80 krajcár.

NYAKKENDŐK, GALLÉROK ÉS KÉZELOK.